Nr. 21. Czwartek 26. Stycznia 1871. **Rok 61.**

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond: pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Do Rady powiatowej w Białej rozpisuje się na dzień 6. lutego br. uzupełniający wybór dwunastu członków z grupy gmin wiejskich. Wybory odbędą się w mieście powiatowem, o godzinie zaś i miejscu wyborów zawiadomieni będą wyborcy przez karty legitymacyjne, które się im doręcza.

Z Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 24. stycznia 1871.

Część nieurzędowa.

Lwów, dnia 26. stycznia.

Artykuł pisma »Warrens Correspondenz« w sprawie pośrednictwa pokojowego podany już przez nas w telegraficznem streszczeniu tak opiewa w całości: »W zachodniej Europie niema kraju neutralnego, któryby nie objawił żywo życzenia, ażeby toczącą się wojnę pomiędzy Francyą a Prusami Europa zażegnać się starała. Ludy tej cywilizowanej części Europy mają trafne polityczne uczucie, przewidujące wielkie nieszczęścia dla Europy, które wyniknąć mogą ze spotęgowanej do najwyższego stopnia i spływającej na późniejsze generacye zawiści pomiędzy dwoma narodami. Jeżeli ta najważniejsza część zamieszkałej ziemi zapominając o zgodności interesów, prowadzić będzie walkę eksterminacyjną, to wyniknąć ztąd musi mimo chwilowego zwycięztwa jednej strony ogólna niemoc, narażająca na niebezpieczeństwo nietylko jedno państwo lecz także i mocarstwowe stanowisko całej grupy państw, które dotychczas kierowały sprawami świata cywilizowanego. Pod względem materyalnym nietylko strony wojujące poniosą ofiary większe daleko niżeli w dawniejszych wojnach w tej części Europy, lecz także i państwa nie biorące udziału w walce mocno cierpić muszą przez to uszczuplenie gospodarskich interesów i stosunków. Obawa, by w kaźni jeńców i szpitalach dla rannych nie powstały zarody zarazy, nie jest wcale przesadną. A zaraza nie zatrzyma się u granic krajów, w których pokój panuje. Najwyższe motywa polityczne i humanitarne a przytem własne interesa nakazują każdemu państwu neutralnemu podjąć najgorliwsze usiłowania, któreby zdołały Europie pokój wyjednać. Jednakże fatalna komplikacya stosunków sprawia, że głosy mocarstw neutralnych nie zostają dotąd wysłuchane. Obie strony prowadzące wojnę dotąd tak nienawistnie spoglądają na siebie, że każda z nich w przedstawieniach pośredniczących widzi krok nieprzyjacielski i pośrednika w dziele pokoju uważa za swego przeciwnika. Niemcy przypisują każdemu mocarstwu, które doradza im umniejszenia wymagań dla ułatwienia zawarcia pokoju, zazdrość sięgającą po owoc okupiony krwawemi zwycięztwami. Francya zaś w każdym, kto jej doradza odstąpienia terytoryum, upatruje tajnego sprzymierzeńca swego nieprzyjaciela. A pośrednik, którego obie strony uważają za natręta i nieprzyjaciela, nie ma żadnej podstawy do działania. Poźniejsze wypadki sprawią niezawodnie, że jedna ze stron prowadzących wojnę mniej niechętnie patrzyć będzie na mocarstwa pośredniczące w interesie pokoju. Obecnie wszelka misya podobna, od której nikt się nie odciąga, podsyciłaby tylko płomień. Dobra wola i przedstawienia pokojowe mocarstw neutralnych nie znajdą uwzględnienia u żadnej ze stron wojujących. A dopóki głos bezinteresowny podniesiony przez wzgląd na ludzkość nie łagodzi lecz owszem rozdrażnia i podsyca nienawiść obu stron, dotąd mocarstwa stać muszą na stanowisku wyczekującem i czekać na chwilę stosowniejszą do pośrednictwa niż obecna.«

Wiedeń. O przesileniu w ministerstwie kolportują znowu dzienniki najrozmaitsze pogłoski. I tak donoszą, że rozpoczęły się rokowanie z p. Schmerlingiem w celu ofiarowania mu teki. Faktem jest to tylko, że p. Schmerling miał dłuższą audyencyę u Najjaśniejszego Pana. Piszą także dzienniki, że hr. Wrbna jest także jedynym z kandydatów na prezesa rady ministrów. Wszystkie te pogłoski dotąd niemają pewniejszej podstawy.

„Wiener Ztg.“ pisze: Projekt ustawy karnej o przestępstwach policyjnych został w r. 1869 i 1870 w komisyi złożonej z zastępców c. k. ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, obrony krajowej i publicznego bezpieczeństwa, która do niektórych części projektu powołała także zastępców ministerstw finansów i oświaty, dwa razy przejrzany i stosownie do uchwał komisyi zredagowany. Przy ostatecznem ułożeniu projektu wzięła komisya w sprawach odnoszących się do przyszłej ustawy karnej o zbrodniach i wykroczeniach za podstawę projekt przedłożony przez komisyę izbie deputowanych Rady państwa w sprawozdaniu z 21. lutego 1870 r., gdyż w projekcie tym do kodeksu karnego uwzględnione zostały po większej części modyfikacye poczynione przez c. k. ministerstwo sprawiedliwości przy projekcie komisyi z r. 1868 przedłożonym i cały zresztą wniosek rządowy. Z ukończeniem pracy swej komisya nie potrzebowała wstrzymać aż do stanowczego uchwalenia nowego kodeksu karnego o zbrodniach i przestępstwach, gdyż przy poźniejszych obradach nad policyjną ustawą karną z łatwością dadzą się zastosować owe zmiany, któreby się potrzebnemi okazały w skutek zmian zaprowadzonych w wziętym za podstawę projekcie kodeksu karnego o zbrodniach i wykroczeniach.

Wielki wpływ wywierała przy tem układaniu projektu kwestya konstytucyjnej kompetencyi, na którą komisya ciągle zwracała uwagę, gdyż nie tylko uwzględniała należycie istniejące już prawo ustawodawstwa krajowego do układania nakazów i zakazów policyjnych, lecz nadto odsyłając liczne policyjno-karne sprawy do specyalnego ustawodawstwa pozostawiła kwestyę kompetencyi w zawieszeniu, które w danym razie usunięte zostanie przez czynniki ustawodawcze.

Przedmiotem tego projektu ustawy są przestępstwa policyjne. Takiemi przestępstwami są według §. 1. projektu te czynności i zaniechania, przez które przekroczonym został istniejący nakaz lub zakaz policyjny, o ile takowe są karygodne podług §§. 46 — 168 tej ustawy karno-policyjnej. (Paragrafy te zajmują się: Policyjnemi przestępstwami przeciw państwu i jego instytucyom, przeciw publicznemu porządkowi i spokojności względem religii, przeciw publicznej moralności, względem nauki i wychowania, przeciw życiu, zdrowiu i bezpieczeństwu człowieka, względem własności, przeciw szczegółowym ustawom, rozporządzeniom i przepisom) bez względu na to, czy przekroczony zakaz lub nakaz zawarty jest w jakiej ustawie, rozporządzeniu, przepisie lub ogłoszonem urzędowem zleceniu.

Peszt. Węgierska delegacya zajmowała się na posiedzeniu z 23. bm. budżetem ministerstwa spraw zewnętrznych. Sprawozdawca Szögyeny umotywował krótko sprawozdanie komisyi. Franciszek Pulszky rzekł, że od dawna na Austryę spadają nieszczęścia dlatego, że międzynarodowe stosunki nigdy nie zostały jasno wytyczone. Mowca upatrywał niebezpieczeństwo w tem, że na te same stosunki zapatrują się inaczej w Wiedniu a inaczej w Peszcie, Pradze i Lwowie. Mowca oświadczył, że pragski pokój przyjęli Węgrzy z radością, gdyż wykluczał on Austryę z Niemiec a niemiecka polityka Austryi była źródłem wszelkich nieszczęść i niezadowolenia.

Upatrując w wykluczeniu Austryi z Niemiec główny warunek dualizmu mowca powstawał przeciw temu punktowi traktatu pragskiego, który niezupełnie wykluczał możliwość utworzenia południowo-niemieckiego związku pod wpływami Austryi, gdyż wpływy podobne obudziłyby napowrót rywalizacyę pomiędzy Prusami a Austryą. Mowca życzy sobie, by Austrya nie zajmowała się sprawą niemiecką lecz konsolidowała się. Mowca ganił przytem hr. Beusta, zarzucając mu, że to, co stracono na polu bitwy, chce napowrót odzyskać w drodze dyplomatycznej. Mowca przemawiał potem za za-

---

Lwowska spółka pierwszego ogólnego stowarzyszenia urzędników monarchii austr.-węgierskiej.

(Dokończenie.)

Ponieważ zaś w roku 1870 po dwóch zmarłych członkach pozostałą resztę zaliczek w ilości 56 złr. ściągnąć nie można było. a ta strata fundusz rezerwowy obciąża, zatem pozostaje ten fundusz po potrąceniu tych

	złr.	c.
. .	56	—
z końcem 1870 roku w wysokości	788	35½

Przytem zwraca się jednak uwagę szanownego zgromadzenia, iż ten fundusz rezerwowy był użyty do pokrycia zaliczek, zatem po uchwale rachunku i bilansu stosunkowo udział weźmie przy podziale dywidendy, która mu do 69 złr. przypadnie.

	złr.	c.
Ogólny przychód w r. 1870 wynosił .	34.378	24½
rozchód zaś	33.540	65½
pozostało zatem	837	59

z których w kasie oszczędności 714 złr. złożono.

Zabezpieczenie kapitałów wypłacić się mających po śmierci, lub po upływie pewnych lat, rocznych rent i t. p. mniej pomyślnie w ubiegłym roku postąpiło, a to z powodu istniejącej drożyzny żywności i pomieszkań, jednakże w ubiegłym roku 54 polic nowo wystawiono. Opłaty od zabezpieczeń (premije) wynoszą miesięcznie w przecięciu 380 złr. co rocznie 4560 złr. czyni. W ubiegłym roku wypłacono 5ciu zmarłym członkom 2300 złr., zatem ledwie połowę z uiszczonych opłat wydano. Ogół przy wszystkich filiach tego stowarzyszenia zabezpieczonych osób przewyższa 10.000, a zabezpieczony kapitał 7 milionów złotych, opłaty miesięczne, t. j. premie wynoszą w przecięciu przeszło 20.000 złr., a fundusz rezerwowy zabezpieczeń przewyższa 330 tysięcy złotych.

Wydział moi Panowie, nie pobiera żadnej płacy za swoją mozolną pracę, i widzi swą jedyną nagrodę w przekonaniu, iż obowiązki swe sumiennie i najgorliwiej wypełniał, i ma i na dal stałe przedsięwzięcie swe obowiązki z wszelką możliwą skrupulatnością pełnić, mając przedewszystkiem na oku dobro jego pieczy poruczonego stowarzyszenia.

Ten wydział jednakowoż tuszy sobie, iż Panowie mu swej pomocy i wsparcia w przeprowadzeniu tak mozolnej i z różnemi trudnościami połączonej pracy udzielić raczycie, gdyż tylko wtedy będzie mu możliwe i nadal sprawę i dobro tego stowarzyszenia także i w innych gałęziach do rozwoju doprowadzić, nierówniej wszelkie usiłowania skutecznie wykonać, jakotęż życzeniom zadość uczynić.

Rachunek i bilans za rok 1870 złożony, został przez panów rewidentów sprawdzony, którzy ze swej strony sprawozdanie odnośne złożą.

Następnie przedłożył komitet rewidentów zgromadzeniu ze swej strony sprawozdanie, po czem na rachunek, bilans i czynność wydziału za rok 1870 absolutoryum udzielone, i dla przewodniczącego, pana radcy rachunk. krajowej Dyrekcyi skarbu Wincentego Hubricha za jego oględne i nader gorliwe sprawowanie czynności uznanie uchwalone zostało. Po przyjęciu kilku wniosków przez wydział przedłożonych przystąpiono do wyborów, i wybrano do uzupełnienia wydziału:

Pana Gabriela, nadradcę krajowej Dyrekcyi skarbu,

P. Sabanka, radcę rachunk. Namiestnictwa,

P. Morawca, zarządcę urzędu telegrafów,

P. Barańskiego, emerytowanego zarządcę prowiantów,

P. Geislera, emerytowanego komisarza wojennego.

Na zastępców wydziałowych:

Pana Cinalskiego, adjunkta sądowego,

P. Dyduszyńskiego, oficyała rachunkowego,

P. Nawratila, sekretarza Dyrekcyi pocztowej.

Nareszcie na rewidentów:

Pana Czernego, oficyała rachunkowego,

P. Pisulińskiego, kasyera głównej kasy kraj.

P. Radziszewskiego, oficyała rachunk. intendantury wojskowej,

P. Leschenara, komisarza inspektoratu telegrafów

chowaniem przyjaznych stosunków z Niemcami i Turcyą i zalecał w końcu przyjęcie wniosku komisyi. Szedenyi zarzucał hr. Beustowi, że nie uważał na wolę parlamentu i łożył koszta na uzbrojenie, na których usprawiedliwienie nie przedłożono wszystkich depesz w księdze czerwonej. Mowca żądał, by depesze odnośne zostały przedłożone. Hr. Szirmay przemawiał za aliansem z Prusami, gdyż rywalizacya z tem mocarstwem ułatwiłaby Rosyi jej plany. Politykę europejskiej równowagi nazwał mowca zastarzałą i zastąpioną przez zasadę narodowości. Kto Austryi na wschodzie pomoże jest zdaniem mowcy jej przyjacielem, kto jej tam prze szkadzać będzie jest jej nieprzyjacielem. Arcybiskup Haynold ganił politykę zachowaną wobec kwestyi rzymskiej.

Berlin. „Staatsanzeiger" ogłasza następujące pismo odręczne króla Wilhelma do ministra wojny i marynarki jenerała Roon, przesłane mu w dniu 9 b. m., w 50cioletnią rocznicę wstąpienia jenerała do armii pruskiej:

„Kończysz Pan dziś 50letnią służbę, na którą spoglądać możesz z dumą i zadowoleniem. Poważna dążność Pańskiej młodości, najściślejsze wykonywanie obowiązków podczas całej służby i umysł Pana prawy, rzetelny pozwolił Panu osiągnąć to, co niewielu stało się udziałem: najwyższe posady honorowe w armii i samowiedzę, żeś położył wielkie zasługi dla króla i ojczyzny. Wynurzam Panu serdeczne Moje życzenia w dniu tej uroczystości i dziękuję Mu zarazem gorąco i serdecznie, żeś Mi przez niejeden rok dopomagał, często nawet w bardzo niespokojnych czasach, zawsze wiernie i stale radą i czynem. Życzę Sobie, ażeby Mój portret, który w dniu dzisiejszym dla Pana przeznaczyłem; przypomniał Panu, że król Twój zasługi Twoje zawsze wdzięcznej zachowa pamięci. Oby kierownik losów nas wszystkich, tak jak Sobie serdecznie tego życzę, udzielił Panu Swego błogosławieństwa i tak łaskawie zrządził, ażebym Ja i armia jeszcze bardzo długo się cieszyła usługami Pańskiemi. Główna kwatera w Wersalu, 9. stycznia 1871. Pana wdzięczny król

Wilhelm."

— Ze zmianą tytułu króla pruskiego na „cesarza niemieckiego" wszystkie władze adresować mają do króla, jak się dowiaduje „Kreuz Ztg.", do „J. C. Mości cesarza i króla" Co do innych członków domu królewskiego, tymczasowo królowa tylko nosić będzie tytuł „cesarzowa-królowa."

— „Staatsanzeiger für Würtemberg" donosi, że nadany został kanclerzowi związku hrab Bismarckowi wielki krzyż wirtembergskiego orderu koronnego z brylantami, a ministrom stanu Friesenowi i Delbrükowi wielki krzyż tegoż orderu. — Pruski poseł bar. Rosenberg otrzymał wielki krzyż orderu Fryderyka. Ministrom Mittnachtowi i Suckowowi nadany został pruski order korony pierwszej klasy. „Staatsanzeiger" zamiescza półurzędowy, jak się zdaje artykuł, który usprawiedliwia niezwołanie rekrutów z r. 1870 brakiem kadrów.

Teatr wojny.

Z Saarbrücken donoszą pod d. 23. bm. Król z powodu przyjęcia godności cesarskiej wydał pod dniem 18. b. m. następujący rozkaz dzienny do armii: Z dniem dzisiejszym, pamiętnym dla mnie i domu mego przyjmuję w porozumieniu z książętami niemieckiemi za przyzwoleniem wszystkich plemion niemieckich obok stanowiska króla pruskiego i godność cesarza niemieckiego. Waleczność wasza i wytrwałość, za które oświadczyłem wam ponownie uznanie moje najzupełniejsze, przyspieszyły wewnętrzną jedność Niemiec, jaki to skutek wywalczyliście ofiarą waszej krwi i życia waszego. Pamiętajcie zawsze o tem, że uczucie honoru, koleżeństwa, waleczności i posłuszeństwa robią armię wielką i zwycięzką, a jeżeli zachowacie to uczucie, natenczas ojczyzna zawsze na was jak dzisiaj spoglądać będzie z dumą, a wy zawsze będziecie jej silnem ramieniem.

O operacyi jenerała Göbena przeciw północnej armii francuskiej mamy dotąd następujące wiadomości:

Dnia 18. b. m. przednie straże północnej armii francuskiej odrzucone zostały z Beauvais do St. Quintin. Nazajutrz ponowiła się walka z całą armią. Francuzi musieli ustąpić z pola bitwy do St. Quintin a Prusacy zdobywszy szturmem dworzec kolei, zajęli następnie i całe miasto, gdzie dużo wzięli jeńców. Jenerał Faidherbe stracił w tych walkach do 10.000 jeńców a cała strata jego armii wraz z zabitymi i rannymi wynosi około 12.000 ludzi. Prusacy mieli numeryczną przewagę, gdyż oprócz całej armii Göbena walczyły pod St. Quentin także i wojska saskie. Francuzi cofnęli się na terytoryum bronione przez twierdze: Cambray, Valenciennes, Douay, Lille i Arras. Ściganie armii francuskiej mimo licznej kawaleryi Prusacy nie mogli prowadzić ze skutkiem, gdyż nie są tak silni, by zapędzić się mogli w powyższy czworobok forteczny. Wskutek tego armia północna jenerała Faidherbea będzie mogła zreorganizować się i po zapełnieniu luk wystąpić znowu na teatr wojny.

Francuskie dzienniki a mianowicie „Siécle" i „Temps" żądają, by jenerał Trochu przedsięwziął wielką wycieczkę w celu przebicia się przez linie pruskie i ocalenia przed kapitulacyą wielką armię zorganizowaną podczas czteromiesięcznego oblężenia.

„Staatzanzeiger" donosi: „Ostatni wykaz trofeów wojsk niemieckich kończył się z początkiem wypadków pod Amiens i nad Loire a przed upadkiem twierdzy Thionville. Dotąd było w niewoli 10.067 oficerów, 303 842 szeregowych a wzięto 4130 dział i 112 orłów.

Liczba jeńców powiększyła się w ostatnich dniach listopada do końca roku 1870 o 200 oficerów 20.000 szeregowych, liczba dział o 540 a liczba sztandarów o 3, tak że z początkiem roku 1871 znajdowało się w Niemczech 11.160 oficerów 333.885 szeregowych, 4640 dział 1115 orłów. Przy kapitulacyi Thionville dostało się w nasze ręce 4000 żołnierzy 200 dział; La Fére 2000 żołnierzy, 70 dział; Montmedy 65 dział i 3000 żołnierzy. W skutek utarczek koło Beaune la Rolande dostało się najmniej 1600 żołnierzy do niewoli; koło Rouen poddało się 10 oficerów 400 szeregowych i wzięto 9 dział; w bitwach pod Poupry, Meung, Beaugency i Orleans stracił nieprzyjaciel przeszło 100 oficerów 14000 szeregowych a prócz tego 4 zbrojne okręty i 92 dział. Dotego trzeba doliczyć 200 szeregowych i 9 dział, dalej 3000 szeregowych i 7 dział z bitew koło Veudome, Nuits i La Chartre. Wyżej wymienione 3 chorągwie 10 oficerów i 230 szeregowych dostało się do rąk niemieckich 28. grudnia.

Z pod Paryża nie wiele mamy wiadomości odnoszących się do skutku oblężenia. Telegram wersalski z dnia 21. bm. opiewający „iż nieprzyjaciel dzień przed tem cofnął się do Paryża" przypuszcza rozmaite tłumaczenie. Prawdopodobnie ma on takie znaczenie, że Francuzi ściągnęli obecnie swoje wojska, które dotychczas utrzymywały się na pozycyach za fortami, poza mury miasta. Ostrzeliwanie miasta, trwało w ostatnich dniach bez przerwy a 21. bm zaczęło się bombardowanie St. Denis.

Otrzymane wiadomości z Bordeaux donoszą, iż jenerał Manteuffel maszeruje ku Dijon, aby szkodzić jenerałowi Bourbaki w jego pochodzie do Lugdunu.

Za tym domysłem naszym przemawia i ta okoliczność, iż 21. bm. liczne zaszły potyczki między oddziałami francuzkiemi i pruskiemi, które przez cały dzień trwały. Ze strony francuzkiej brały udział w tych potyczkach oddziały Menottiego Riciottiego i Bosaka. Szczególnie ważną jest późniejsza depesza francuzka, która powiada, że Dole, miejscowość sześć mil na południe od Dijon położona, przez Prusaków zajętą została. Zachodzi pytanie, czy Bourbaki minął już Dole czy nie? w ostatnim bowiem razie żleby było z odwrotem Bourbakiego.

W Bordeaux ogłoszono następujący protest przeciw bombardowaniu Paryża:

Rząd obrony narodowej.

Przed gabinetami europejskiemi i przed opinią publiczną całego świata oskarżamy sposób, w jaki armia pruska nie wała się obchodzić z miastem Paryżem.

Otóż czwarty miesiąc upływa już od czasu, jak oblęga tę wielką stolicę i trzyma w uwięzi dwa miliony cztery kroć stotysięcy jej mieszkańców.

Pochlebiała sobie, że ich zgnębi w ciągu dni kilku.

Liczyła na przekupstwo i upadek ducha, gdy zaś zawiodły ją te środki, wezwała głód na swą pomoc.

Zaskoczywszy oblężonych bez armii, bez posiłków, a nawet bez zorganizowanej gwardyi narodowej, mogła otoczyć bez przeszkody stolicę straszliwemi szańcami, najeżonemi działami, rzucającemi na 8 kilometrów pociski śmiertelne.

Bezpieczna za temi wałami, odparła armia pruska zaczepne działania załogi, poczem rozpoczęła bombardowanie niektórych warowni. Paryż przecież pozostał niewzruszonym.

Wtedy bez poprzedniego zawiadomienia skierowała armia pruska przeciw miastu swe olbrzymie działa, których niszczące pociski zdolne są o dwie mile odległości uderzać.

Od czterech dni gwałt ten jest w pełnym rozwoju.

Nocy ostatniej przeszło 2000 granatów padło na okręgi Montrouge, Grenelle, Auteuil, Passy, St. Jacques i St. Germain.

Zdaje się, że je rzucano umyślnie na szpitale, ambulanse, więzienia, szkoły i kościoły.

Pociski rozszarpywały dzieci i niewiasty w łożach, w Val-de-Grâce zabiły na miejscu chorego, kilku innych raniły.

Tych ofiar bezbronnych jest liczba dość znaczna a nie podano im żadnego środka zabezpieczenia się przed niespodziewaną napaścią.

Prawa moralności głośno potępiają i zowią zbrodnią śmierć, zadaną po za obrębem okrutnej konieczności wojennej. Otóż konieczność ta nigdy nie usprawiedliwiała bombardowania domów prywatnych. Morderstwo bezbronnych obywateli, niszczenie zakładów szpitalnych, cierpienie i słabość zawsze doznawały względów siły a jeśli jej nie rozbrajały, to ją w każdym razie piętnowały hańbą

Prawa wojskowe zastosowane są do tych wielkich zasad ludzkości. Zwyczajem jest, jak poświadcza jeden z najpoważniejszych w tej mierze pisarzy, że oblegający, jeśli tylko jest możebnem, zawiadamia naprzód oblężonych o zamiarze bombardowania, by nie biorący udziału w walce, przedewszystkiem zaś kobiety i dzieci mogły się oddalić lub bezpiecznego poszukać schronienia.

Są wszakże wypadki, gdzie celem ubieżenia nieprzyjaciela i nagłego zdobycia warowni, bombardowanie bez poprzedniego zawiadomienia nie łamie praw wojennych.

W tej mierze powiada wzmiankowany autor: „Zwyczaj ten odnosi się do praw wojny, będącej pojedynkiem dwóch państw a nie walką osób. Zasadą wojny cywilizowanych narodów jest możliwe oszczędzanie ostatnich. Dla tego też, celem zabezpieczenia wielkich ognisk ludności, ogłaszają się one zwykle miastami otwartemi. Uczucie ludzkości wymaga, by zawiadomiono ludność o rozpoczęciu ognia, jeśli tylko pozwalają na to działania wojskowe "

W tym przypadku żadnych wątpliwości nie ma.

Bombardowanie Paryża nie jest krokiem wstępnym akcyi wojskowej, ale raczej przemyślanem z zimną krwią dziełem zniszczenia, systematycznie wykonywanem a nie mającem innego celu, jak przerażenie ludności cywilnej za pomocą ognia i morderstwa.

Prusom przypadł w udziale ten zamach, na którego nazwę nie ma wyrazów, a któren wymierzyły przeciw stolicy, co tylekrotnie otwierała dla niej swe gościnne mury.

Rząd obrony narodowej protestuje zatem w obec całego świata cywilizowanego przeciw temu czynowi bezpotrzebnego barbarzyństwa i podziela całem sercem oburzenie ludności, która daleka od upadku na duchu wskutek tego gwałtu, przeciwnie czerpie w nim nową siłę do zwalczenia i odparcia najścia obcego najazdu.

(Podp.) Jenerał Trochu, Jules Favre, Emanuel Arago, Ernest Picard, Jules Ferry, Garnier-Pagés, Jules Simon, Eugéne Pelletan.

Członkowie delegacyi rządu obrony narodowej, osiadłej w Bordeaux oświadczają niniejszem, iż przystępują do uroczystego protestu przeciw bombardowaniu Paryża, podpisanego przez ich kolegów.

Ad. Crémieux, Glais-Bizon, J. Fourichon,
L. Gambetta

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu grudniu:

	Wieliczka zr.	Wieliczka c.	Pilzno zr.	Pilzno c.	Żywiec zr.	Żywiec c.	Tarnów zr.	Tarnów c.	Wadowice zr.	Wadowice c.
	Miejsce targu: walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	45	4	85	5	93	4	87	5	93
„ żyta	3	29	3	—	4	6	3	21	4	6
„ jęczmienia	2	66	2	60	2	88	2	87	2	88
„ owsa	1	69	1	82	2	46	1	82	2	46
„ grochu			—	—	—	—	3	50	4	50
„ hreczki	—		—		—		—	—	6	26
„ kukurudzy	—	—	—	—	—		—	—	—	—
„ ziemniaków	1	20	—	80	—	—	1	20	1	50
Cetnar siana	1	60	1	30	—	—	1	60	1	80
Sąg drzewa twardego	11	58	9	50	13	72	—	—	7	—
„ „ miękkiego	9	26	6	87	9	—	—	—	5	80
Funt mięsa wołowego	—	19	—	15	—	—	—	—	—	19
Miara wina	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—
„ piwa	—	—	—	—	—	—	—	—	—	28
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	40
„ bez wiktu	—	—	—	—	—	—	—	—	—	55

Kronika.

(Dekoracye.) W uznaniu zasług położonych około nauki medycyny otrzymali krzyż komandorski orderu Franciszka Józefa: profesor uniwersytetu wiedeńskiego radca dworu dr. Karol Rokitansky i profesor kliniki, radca dworu dr. Józef Skoda.

(Nagroda.) Feliks Gładysz włościanin z Białobrzeg w powiecie krośnieńskiem otrzymał od c. k. namiestnictwa nagrodę pieniężną w kwocie 25 złr. za ocalenie tonącego chłopaka w rzece Wisłoku.

(Nieszczęsne wypadki.) W Ubieszynie w powiecie łańcuckiem zamarzł dnia 15. bm. w nocy pisarz gminny Józef Korasz. — W Wielkiej wsi w powiecie Brzeskim zagorzała na śmierć w nocy dnia 4. bm. cała rodzina złożona z ojca, matki i jednego 6letniego dziecka. — W Tyszkowcach w powiecie horodeńskim zagorzała dnia 16. bm. w nocy na śmierć włościanka Katarzyna Sojczuk

(Zabójstwo.) Dnia 15. bm. wszczęła się między gospodarzami z Turzy wielkiej w powiecie doliniańskim bójka, w której włościanin Fedio Fendyk tak mocno został pobity, że zaraz potem umarł.

(Powierzchnia i ludność Rossyi.) Według najnowszych obliczeń dokonanych przez jeneralny sztab. cesarski. Rossya europejska z krajem za Uralskim, tj. guber Permską, Orenburską, i wyspą Nową Ziemią, ma powierzchni 89.920 mil kw.; namiestnictwo Kaukazkie 7.879; Syberya z wyspami, okręgiem Amurskim, wyspą Sachalin i krajem Turkestańskim 272.679; Królestwo Polskie 2.216; W. ks. Finlandzkia 6367 – razem 389 311 mil kw. Ludność: Rossya europejska liczy 63,658.934 dusz; Namiestnictwo Kaukazkie 4,545.319: Syberya 6,159.786: Królestwo Polskie 5,705.337: W ks. Finlandzkie 1,843.245 - razem 81,912.621. Z gubernii cesarstwa najludniejsza jest Podolska, najuboższa zaś w ludność guber. Archangielska; w pierwszej przypada 2548, w drugiej 20 mieszkańców na milę kw. Z gubernii Królestwa Polskiego najludniejsza Warszawska liczy 3578, najmniej zaludniona Siedlecka ma 2024 dusz na milę kw.

Ostatnia poczta.

(Telegramy porannego wydania „Dziennika Polskiego“)

Wiedeń, 25. stycznia. „Wiener Abendpost“ oświadcza, iż wszelkie doniesienia dziennikarskie o instrukcyach udzielonych austryacko-węgierskiemu pełnomocnikowi na konferencyi londyńskiej w sprawie żeglugi na Dunaju, pozbawione są autentycznej podstawy. „W. Abdp“ podnosi, że faktyczna część tych doniesień polega na mylnych przypuszczeniach.

Wiedeń, 25. stycznia. W dobrze poinformowanych kołach zapewniają, iż wszystkie pogłoski i kombinacye dziennikarskie, zostające w związku ze zmianą gabinetu austryackiego, są nieprawdziwe i przedwczesne. Hr. Potocki nie otrzymał jeszcze formalnej dymisyi, o którą prosił. Rozwiązania kryzis gabinetowej i utworzenia nowego ministeryum spodziewają się po zamknięciu posiedzeń delegacyi wspólnych.

Berlin, 25. stycznia. Półurzędowa „Provinzial-correspondenz“ donosi, że operacye wojsk niemieckich w północnej Francyi wkrótce rozwiną się jeszcze dalej w połączeniu z prawem skrzydłem armii II. pod w. ks. meklemburgskim.

Z Brukseli donoszą tutaj, iż adjutant jenerała Trochu, hrabia d' Herisson, który wysłany był do główej kwatery z prośbą o 48 godzinne zawieszenie broni, miał oraz misję dowiedzieć się, jakie wrażenie sprawiłaby w głównej kwaterze pruskiej propozycya, iż wojska francuskie opuszczą Paryż.

Wersal. 24. stycznia. (Urzęd. depesza pruska.) Strata Prusaków przy wycieczce paryskiej z dnia 19go b. m. wynosiła 39 oficerów, 616 ludzi. Przeciw północnej stronie Paryża rozpoczęły ogień nowo baterye, bliżej do warowni przysunięte.

Oddziały armii południowej (Mauteuffla) przekroczyły rzekę Doubs w tyłach armii Bourbakiego.

Twierdza Longwy kapitulowała. Wzięliśmy w niej 4000 jeńców, 200 dział.

Londyn, 25. stycznia. Konferencya w sprawie czarnomorskiej odroczoną jest do 31. bm. Lord Granville przed każdem posiedzeniem i po końcu onegoż konferował z posłem francuskim, p. Tissot.

„Daily Telegraph“ donosi: „Między Nancy a Strassburgiem 800 Garibaldczyków rozpędziło oddział landwery pruskiej. Ztąd wielkie wzburzenie umysłów w Nancy. Usposobienie ludności w Alzacyi zaczyna być niepokojącem dla Prusaków.

Londyn, 25. stycznia. Do „Times'a“ telegrafują z Wersalu, iż przybył tam Juliusz Favre z propozycyą kapitulacyi Paryża. Miał rozmowę z Bismarckiem, i żądał wolnego odejścia dla załogi z honorami wojskowemi Prusacy odrzucili tę propozycyę.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. stycznia 1871.

Hotel George: PP. Ks. Lubomirski Hier., z Niżyńca — Rodakowski M., c. k. pułkownik, z Gródka. — Augustynowicz Bron. z Oszczańca — Płoszowski B., c. k. rotm., z Przemyśla.

Hotel europejski: PP. Szczepański Jul., z Sokołowa. — Sozański Cel., z Kornałowic. — Treter K., z Podlipiec

Hotel angielski: PP. Czajkowski Wal., ze Świrza. — Cywiński M., z Telatycz. — Jasiński Fr., z Zahajpola. — Rylski E., z Czarnołożca.

Pod białego konia: P. Raczyński Aleks., z Opoka.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. stycznia 1871.

PP. Ks. Rohan L. i Hr. Kińsky Okt., do Radowiec — Hr Branicki Alex., do Rosyi. — Mijakowski Ab., adwokat, do Złoczowa. — Gniewosz Wł., c. k. porucza., do Klimkówki. — Jelen Jan, c. k. porucza., do Przemyśla. — Ceglecki Ant., do Woli mazowieckiej. — Kliszewski Ign., do Ostrowa. — Stanek Józef, do Wiszonki. — Śliwiński Wł., do Bereznik.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 25. stycznia 1871.

Pora	Barometr w milimetrach sprow. do 0° Cels.	Stopień ciepła według Celsiusa	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. godz. zrana	738.29	— 6.4	94	W. b. sł.	10
2. god. po poł.	736 34	— 2.5	89	„ sł.	10
9. god. wieczór	735.49	— 2.6	90	„ „	10

Śnieg = 2·59 mm. — Rano mgła.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — rano.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

T E A T R.

Dziś: (przedst. niem.): **„Ein Engel“**, komedya w 3 aktach. **„Der Dorfbarbier“**, komiczna operetka w 2 aktach.

Dnia 25. stycznia 1871 wyciągnięto w c. k. urzędzie loteryjnym Lwowskim następujące pięć liczb:

11 6 8 62 25

Następne ciągnienia przypadają w dniu 8. i 22. lutego 1871.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże	Kurs przeciętny	Kurs ostatni płacą	Kurs ostatni żądają
	Złote austryackie			
D. 25. stycznia.				
Akc. gal. kol. żel. K. L.	— —	— —	244 50	245 —
„ kol. lwow.-czern. Jassy	— —	— —	192 75	194 —
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 50%	— —	— —	110 50	112 —
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	— —	— —	— —	— —
Galic. banku krajow.	— —	— —	— —	70 —
Listy zast. Tow. kred. gal. 5% w. a.	— —	— —	78 65	79 —
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	— —	— —	71 50	72 —
Banku hip. gal.	— —	— —	86 80	87 25
Gal. zakł. kred. włośc.	— —	— —	85 75	86 50
Oblig. indemn. gal.	— —		72 80	73 30
„ W. Ks. Krak.	— —	—	— —	— —
„ Księstwa Bukowiny	— —	—	— —	— —
Poż. głod. r. 1866 po 7%	— —	—	— —	100 —
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	— —	— —	—	— —
„ „ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	— —	— —	— —	— —
„ „ „ II. „	— —	— —	— —	— —
Dukat holenderski	— —	—	5 76	5 83
„ cesarski	— —	— —	5 81	5 86
Napoleondor	—	— —	9 88	9 96
Pół imperyał rosyjski	—	—	10 —	10 15
Rubel srebrny rosyjski	—	— —	1 90	1 96
„ papierowy „	— —	— —	1 58	1 59
Bank. pol. za 100 zł. pol.	— —	— —	— —	— —
Talar pruski srebrny	— —	— —	— —	— —
Pruskie bilety kasowe	—	— —	1 82¾	1 84
Srebro	— —		121 50	122 75

(oprócz kuponu bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23. stycznia 1871

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa. — pien. towar.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	67.50	67.60
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	259.50	260.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	259.50	260.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	88.50	89.
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	95.—	95.20
„ „ „ „ 186? po 100 zł. 5%	107.50	108.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	119.50	120.
Renty Como po 42 lir. austr.	23.—	25.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 160 zł.

Czech	94.—	95.—
Bukowiny	71.—	72.—
Galicyi	72.75	73.50
Niższej Austryi	95.50	96.50
Siedmiogrodu	74.80	75.20
Węgier	77.75	78.25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	218.	218.50
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	251.90	252.10
Niż-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	936.—	938.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	726.—	727.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	563.—	565.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	222.75	223.25
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2122	2127
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	245.—	245.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	192.50	193.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	380.—	381.
Połud. kolei państ. po 200 zł w. a. czyli 500 fr.	185.90	186.10
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.—	107.25
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	70.50	71.25
Gal. banku hyp. po 6%	86.25	86.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.—	93.15
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.—	89 25
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	(za 100 zł.)	
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.75	91.25
„ „ „ „ „ w. a.	87.50	88.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	103.—	103 25
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	98.80	99.20

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	160.—	160.50
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	95.—	96.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.—	33.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	30.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.50	16.50
Salma po 40 zł. m. k.	39.50	40.50
St. Genois po 40 zł. m. k.	32.—	32.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	24.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	117.—	122.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	—.—	—.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	20.50	22.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	104.50	104.50
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.75	103.85
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.90	104.—
Hamburg za 100 M. B.	—.—	—.—
Londyn za 100 ft. szt.	124.20	124.30
Paryż za 100 fr.	—.—	—.—

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.86	5.87
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.95	9.96
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	122.—	122.15

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 25. stycznia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	58	50
„ „ w srebrze	67	60
Losy z 1860 roku	95	50
Akcye banku wiedeńskiego	725	—
„ „ kredytowego	253	90
Londyn 10 funtów szterlingów	124	25
Srebro	121	90
Napoleondor	9	96
Dukat	5	85½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(210 3—3) **Edykt.**

L. 4268. C. k. sąd powiatowy w Gródku niniejszem rozpisuje na zaspokojenie wierzytelności p. Antoniny Sniegoń przeciw p. Józefowi Sniegoń 1000 złr w. a. wywalczonej, przymusową sprzedaż należącej jak księgi tabularne miasta Gródka dom. II. p. 439 i 440 n. 10 h. do p. Józefa Sniegoń ¼ części realności pod l. 13/17 w Gródku położonej w drodze publicznej licytacyi w trzech terminach a to 9. lutego 1871, 23. lutego 1871 i 9go marca 1871 każdą razą o godzinie 10. z rana odbyć się mającą.

Cena wywołania tej jednej czwartej części realności pod l. d. 13/17 w Gródku położonej wynosi cena szacunkowa 466 złr. 75 cent. w. a.

Ta jedna czwarta część powyższej realności przy pierwszym i drugim terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej przy trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Oczem zawiadamia się egzekucyę prowadzącą p. Antoninę Sniegoń, egzekuta Józefa Sniegoń i współwłaścicielkę realności p. Antoninę Serwatkową.

Gródek dnia 11. grudnia 1870.

*

L. 19300 ex 1870.

(203 2—3)

Obwieszczenie.

Z powodu zmiany porządku w obiegu pociągów kolejowych i z temiż połączonych poczt, musi być zmienionym i obieg kariolek w miejscu do zabierania listów ze skrzynek przeznaczonych, którem się do dalszego rozporządzenia w następujący sposób ustala:

Liczba porz.	Odjeżdża z poczty głównej	Zabiera lisy	Wraca
1	o godz. 6. min. 30. rano	do poczty w mieście, poczty pieszej do Winnik i do jazdy nowego systemu (Eilfahrt) do Stryja	o godz 7. min. 30. rano
2	o godz. 7. min. 30. rano	do poczty w mieście	o godz. 8. min. 30 rano
3	o godz. 10. min. 30. przed południem	do ordynarki do Żółkwi i do jazdy posłańczej do Janowa, Nawaryi i Zamarstynowa	o godz. 11. min. 30. przed południem
4	o godz. 11. min. 45 przed południem	do szybkowozu Lwów, Brzeżany, Manasterzyska	o godz. 12 min, 45. w południe
5	o godz. 3. min. 45. popołudniu	do poczty osobowej: Lwów, Stanisławów, na Stryj	o godz. 4. min. 45 popołudniu
6	o godz. 5. min.— południu	do poczty osobowej: Lwów, Jarosław na Żółkiew; do szybkowozu Lwów Sambor i do pociągu Lwów, Kraków Nr II	o godz. 6. min. wiećz.
7	o godz. 8. wieczór.	do pociągów wieczornych; Lwów, Złoczów Nr. III. i Lwów, Czerniowce Nr. III.	o godz. 9. wieczór
8	o godz. 9. wieczór	do pociągu Lwów, Kraków Nr IV i do pociągów rannych Lwów, Czerniowce Nr. I, Lwów, Złoczów Nr. I	o godz. 10. wieczór

Co się niniejszem do publicznej podaje wiadomości

Ces. król. Dyrekcya poczt.

Lwów 12. Stycznia 1871.

Nr. 19300 ex 1870.

Kundmachung.

In Folge der geänderten Fahrordnung der Eisenbahnzüge und der im Anschluße an dieselben stehenden Postkourse, müssen auch die Lokal=Kariolfahrten zum Absammeln der Briefe aus den Briefsammlungskästen zu anderen Tageszeiten als bisher verkehren und ist die Fahrordnung derselben bis auf Weiteres nachstehende:

Post=Nr.	Abfahrt vom Hauptpostamte um	zum Einsameln der Briefe zur	Rückkunft zum Hauptpostamte um
1	6 Uhr 30 Minuten Früh	Stadtpost. die Fußbotenpost nach Winniki und der Eilfart nach Stryj	7 Uhr 30 Minuten Früh
2	7 Uhr 30 Minuten Früh	Stadtpost	8 Uhr 30 Minuten Früh
3	10 Uhr 30 Minuten Früh	Reitpost nach Zołkiew, und der Botenfarten nach Janów, Nawarya und Zamarstynów	11 Uhr 30 Minuten Früh
4	11 Uhr 45 Min. Vormit.	Mallepost Lemberg, Brzeżan Manasterzyska	12 Uhr 45 Min. Mittags
5	3 Uhr 45 Min. Nachmit.	Personenpost Lemberg, Stanislau, pr. Stryj.	4 Uhr 45 Min. Nachmit.
6	5 Uhr Nachmittag	Personenpost Lemberg, Jarosław pr. Żołkiew; zur Mallepost Lemberg, Sambor u. zum Bahnzuge Lemberg, Krakau Nr. II.	6 Uhr Abends
7	8 Uhr Abends	zu den Abends abgehenden Zugen Lemberg, Złoczów Nr. III. und Lemberg, Czernowitz Nr. III.	9 Uhr Abends
8	9 Uhr Abends	Zu dem Zuge Lemberg, Krakau Nr. IV. und den Morgens abgehenden Zugen Lemberg, Czernowitz Nr. I. und Lemberg, Złoczów Nr. I.	10 Uhr Abends

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Kais. königl. Postdirection.

Lemberg 12. Jänner 1871.

(196 2—3) **Edict.**

Nr. 5984. Vom k. k. Kreis=Gerichte in Neu-Sandec wird mittelst dieses Edictes dem vermißten Alexander Hosch Sohnes nach dem Grybower Grundherrn Ferdinand Hosch, welcher Erstere als Cadetgemeine des 27. k. k. Feldjäger=Bataillons in der Schlacht bei Königgrätz im Jahre 1866 in naher Todesgefahr gewesen sein soll, und seit dieser Zeit vermißt wird, bekannt gemacht, daß Fr. Tekla v. Fleschenberg sammt Miterben bei diesem k. k. Kreisgerichte das Gesuch um Todeserklärung des Alexander Hosch überreicht hat, für denselben wurde demnach Hr. Landes=Advocat Dr. Zieliński mit Substituirung des Herrn Landes=Advocaten Dr. Olszewski zum Curator ernannt, es wird daher sowohl Alexander Hosch als auch jedermann, welcher von dem Leben des Alexander Hosch Kenntniß haben könnte, aufgefordert, hievon binnen 3 Monat n dem Gerichte oder dem ernannten Curator Kenntniß zu geben, sonsten im Falle des Vorhandenseins der übrigen gesetzlichen Erfordernisse zu dessen Todeserklärung geschritten werden würde.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Neu-Sandec, am 31. December 1870.

(193 2—3) **Edykt.**

L. 1598. C. k. sąd powiatowy w Zassowie zawiadamia Jana Kalitę, iż Paweł Pawlik przeciw niemu pod dniem 14. maja 1867 do l. 1201 wniósł pozew o zapłacenie kwoty 415 zł. w. a. z przyn., w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dniu 14go marca 1871 wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Jana Kality wiadomem nie jest, przeto sąd ustanawia dla niego kuratora w osobie p. Ksawerego Olechowskiego z Radomyśla, i zarazem wzywa pozwanego, aby na powyższm terminie albo sam stanął albo potrzebnych do obrony dokumentów ustanowionemu zastępcy udzielił, lub wreszcie innego zastępcę sobie obrał, słowem wszelkich do obrony środków użył, inaczej bowiem wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Zassów, dnia 30. listopada 1870.

(194 2—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 1973. C. k. sąd powiatowy w Zassowie podaje do publicznej wiadomości, iż celem ściągnięcia należącej się p. Feliksowi Pietrzyckiemu od p. Maryanny Stryczyńskiej jako solidarnej dłużniczki kwoty 328 zł. 8 kr. w. a. wraz z 5proc. odsetkami za lat trzy, od dnia 15. lipca 1867 wstecz rachując, tudzież dalej od dnia 15. lipca 1867 bieżącemi kosztami sądowemi 9 zł. 86 kr., kosztami egzekucyi w ilości 3 zł. 2 kr., 2 zł. 87 kr., 7 zł. 80 kr. i 8 zł. 16 kr. w. a. odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności pod Nr 42 w Radomyślu położonej, jak lib. dom. I. pag. 119. własnością rzeczonej p. Maryanny Stryczyńskiej będącej, w trzech terminach: dnia 20. lutego, dnia 20. marca i dnia 19. kwietnia 1871, każdą razą w sądzie o godzinie 10. rano, pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa w kwocie 1100 zł. w. a., poniżej której wspomniona połowa realności przy pierwszym i drugim terminie sprzedaną nie będzie.

2. Każdy chęć kupna mający winien jest 10proc. ceny wywołania złożyć przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi jako wadyum, a to w gotówce lub też w obligacyach długu państwa, albo w listach zastawnych galicyjskich według ostatniego kursu w Gazecie lwowskiej wykazanego. Wadyum najwięcej ofiarującego zostanie do depozytu sądowego złożonem, reszcie zaś licytantom zaraz zwróconem.

Dalsze warunki licytacyi, akt oszacowania i wyciąg tabularny w registraturze przejrzeć można.

O czem się zawiadamia obie strony, Mateusza Stryczyńskiego, wierzycieli wiadomych, Władysława, Zygmunta, Kazimierza Kosturkiewiczów, Arona Pistronga, Izraela Berl Jakóba Pistronga, Dawida Koss, Mojżesza Spinz, Ester Blume Tennenbaum do rąk własnych, tych zaś wierzycieli, którymby niniejsza uchwała wcale nie lub nie dość wcześnie doręczoną została, lub którzyby dopiero po dniu 25. czerwca b. r. do ksiąg gruntowych weszli, przez edykta i kuratora w osobie pana Ksawerego Olechowskiego z Radomyśla.

Zassów, dnia 30. listopada 1870.

(199 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3130. C. k. sąd powiatowy w Monasterzyskach podaje niniejszem do wiadomości, że na prośbę Jakóba Hager celem ściągnienia należytości 118 zł. 44 kr. w. a z przyn. dozwala się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. k. 245 w Baryszu położonej, niestanowiącej korpusu tabularnego, a należącej do dłużnika Mikołaja Rajczakowskiego, i wyznacza się do wykonania tej licytacyi termin na 24. lutego, na 24. marca i na 24. kwietnia 1871 o 10. godzinie przed południem pod następującemi warunkami:

1. Realność ta będzie przy pierwszych dwóch terminach tylko powyżej, zaś przy trzecim terminie także poniżej wartości szacunkowej sprzedaną

2 Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 203 zł. 35 kr. w. a.

3. Każden chęć kupienia mający ma przed rozpoczęciem licytacyi 10procowej wartości wspomnianej do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład złożyć w gotowiźnie lub w papierach państwowych według ostatniego kursu.

Dalsze warunki w sądzie tutejszym przejrzane być mogą.

Monasterzyska, dnia 7. października 1870.

(200 2—3) **Edykt.**

L 67049. C. k. sąd krajowy jako handlowy lwowski zawiadamia niniejszem Józefa Tischa z miejsca pobytu niewiadomego, że na prośbę filii c. k. uprzywil. austr. zakładu kredytowego dla handlu i przemysłu we Lwowie przeciw niemu nakaz zapłacenia sumy wekslowej 1050 zł. w. a. dnia 4. stycznia 1870 do l. 67049 wydany został, że dla niego kuratora w osobie p. adwokata Dra. Gottlieba ze zastępstwem p. adwokata Dra. Rechena postanowiono i temuż nakaz ten zaplaty doręczono; rzeczą jego więc będzie, temuż kuratorowi potrzebną informacyę udzielić lub innego zastępcę sobie obrać i o tem sądowi donieść.

Lwów, dnia 4. stycznia 1871.

(216 2—3) **Concurs.**

Z. 437. Zur Besetzung der für das Herzogthum Bukowina errichteten Forst=Inspektorsstelle mit der VIII. Diätenclasse und einem Jahresgehalte von 1200 fl., welcher von fünf zu fünf Jahren um 100 fl. erhöht wird, jedoch das Ausmaß von Achtzehnhundert Gulden nicht übersteigen darf, ferner mit einem Reisepauschale von jährlichen Achthundert Gulden, wird hiemit der Concurs ausgeschrieben.

Bewerber um diesen Posten haben ihre documentirten Gesuche unter Darthuung ihrer theoretischen und practischen forstwissenschaftlichen Kenntnisse im Wege ihrer vorgesetzten Behörden binnen 4 Wochen an das bucowinaer k. k. Landes=Präsidium zu überreichen.

Von der bucowinaer k. k. Landes=Regierung.

Czernowitz den 20. Jänner 1871.

(213 2—3) **Edykt.**

L. 4507. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Podhajcach podaje się do powszechnej wiadomości, że w sprawie Chane Poron przeciw Jakóbowi Dorosz w celu zaspokojenia kwoty 28 zł. w. a. z 6proc. od dnia 11. czerwca 1866 bieżącemi, tudzież kosztów sądowych w kwocie 7 zł. 96 kr. w. a, kosztów egzekucyjnych w kwocie 4 zł. 85 kr., 3 zł. 84 kr. i 8 zł. 96 kr. w. i teraźniejszych kosztów egzekucyjnych w kwocie 4 zł. 54 kr. w. a. przymusowa sprzedaż do dłużnika Jakóba Dorosza należącej, części realności pod l. 34 w Uhrynowie położonej, a mianowicie pokoju mieszkalnego w domu pod l. 34 w Uhrynowie ku zachodowi położonego, jako też połowę przytykającego ogrodu i ¼ części pól ornych i łąk do gospodarstwa pod l. 34 położonego, należących, na rzecz Chany Poron, w trzech terminach: dnia 26. czerwca, 17. lipca i 2 sierpnia 1871, każdą razą o 10. godzinie rano w sądzie tutejszym się odbędzie.

Cenę wywoławczą stanowi się cenę szacunk. w kwocie 89 zł. w. a. — Każdy chęć kupienia mający winien jest 10proc. powyższej ceny do rąk komisyi licytacyjnej złożyć, reszta zaś warunków wolno w sądzie przejrzeć. Powyż opisane części realności zostaną w pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny sprzedane.

O czem się chęć kupienia mających zawiadamia.

Z c. k. sądu powiatowego.

Podhajce, dnia 22. grudnia 1870.

(211 2 3) **Edict.**

Nr. 5152. Vom k. k. Bezirksgerichte Grodek wird hiemit kundgemacht, daß unter Ansuchen des Johann Balko de praes. 26. November 1870 Z. 5152 zur Einbringung der ersiegten Wechselsumme pr. 4000 fl. öst. W. s. N. G. die Relicitation der sub Nr. 105 in Grodek und sub Nr. 205 in Podgaj liegenden vormals dem Personalschuldner Eugen Theimer und gegenwärtig dem Hypothekarschuldner Dr. Emil Pfeifer eigenthümlichen Realitäten zu Gunsten des Johann Balko bewilligt.

Zum Ausrufsrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth der in Grodek gelegenen Realität Nr 105 im Betrage von 15742 fl. österr. Währ. und der Realität Nr 205 in Podgaj im Betrage 9346 fl. öst. Währ. angenommen.

Jeder Kauflustige bleibt verpflichtet, vor Beginn der Feilbietung 10% des Schätzungswerthes als Vadium zu Händen der Licitations=Commission im Baaren oder in gal. ständischen 4%tigen oder 5%tigen Pfandbriefen und anderen öffentlichen Werthpapieren oder auch in Actien der ungarischen Nord Ostbahn und der galiz. Hypothekenbank nach dem zur Zeit der Feilbietung geltenden Curswerthe der officiellen Lemberger Zeitung (Gazeta lwowska), oder endlich in auf den Überbringer lautenden Sparcassebücheln der galiz. Sparcasse zu erlegen, welches dem Meistbietenden in den Kaufschilling eingerechnet, den übrigen Kauflustigen dagegen gleich nach der Licitation zurückgestellt werden wird.

Zur Vornahme dieser Licitation wird ein einziger Termin auf den 16. März 1871 um 10 Uhr Vormittags hiergerichts angeordnet, an welchem die erwähnten Realitäten auch unter dem Schätzungswerthe werden veräußert werden.

Die übrigen Licitationsbedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Von dieser Relicitation werden die Partheien, dann alle Hypothekargläubiger und insbesondere die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Hypothekargläubiger Beile Kohn, Franz Hermannn, der dem Wohnorte nach unbekannte Personalschuldner Eugen Theimer und endlich alle diejenigen Gläubiger, welche nach dem 10ten August 1868 in das Grundbuch gelangen, oder denen der Licitationsbescheid vor dem Termine aus was immer für einem Grunde nicht zugestellt werden konnte, durch Edicte und den für dieselben bestellten Curator Wenzel Mayer verständigt.

Grodek, am 8. December 1870

(219 1–3) **E d y k t.**

L. 42655. C. k. sąd krajowy wzywa posiadaczy

1. Obligacyi pożyczki wojennej z d 12. listopada 1799 l. 13929 2% na 10 zł. 49 4/8 kr. na gminę Witków wystawionej,
2. obligacyj za dostarczane naturalia,

a) z dnia 6. września 1793 l. 2227 2% na 5 zł. na gminę Witków opiewającej,
b) z dnia 4. marca 1794 l. 2862 2% na 19 złr. 30 kr na gminę Witków wystawionej,
c) z dnia 16. stycznia 1795 2% na 23 zł. 10 ct. na gminę Witków opiewającej,
d) z dnia 23. grudnia 1795 l. 8658 na 28 zł. 57 k. 2% na gminę Witków wystawionej,

aby takowe sądowi w przeciągu jednego roku, sześciu tygodni i trzech dni przedłożyli, inaczej po upływie bezskutecznym tego terminu za umorzone uznane zostaną.

Z c. k. Sądu krajowego

Lwów, dnia 12. listopada 1870.

(221 1–3) **E d y k t.**

Nr. 230/1870. C. k. komisya miejscowa do spraw wykupu lub regulacyi ciężarów gruntowych na powiat Lisko w Sanoku ustanowiona, wzywa wszystkich tabularnych współwłaścicieli dóbr Rostoki dolne, mianowicie wszystkich z nazwiska, życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców ś. p. Onufrego Truskolaskiego, dalej Józefa Bielakiewicza i wszystkich z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców Tekli z Chojnackich Karsznickiej i Wincentego Majewskiego jako to: Karolinę Łubkowską, Ludwikę Gawrońską, Józefa Chroszczewskiego i dzieci Franciszka Chroszczewskiego (Teodora, Ignacego, Wincentego, Aleksandra, Feliksa, Antoninę Józefę i Marjannę Chroszczewskich), a wrazie śmierci którego z tychże ostatnich, tychże równie niewiadomych spadkobierców, aby celem załatwienia wszystkich spraw serwitutowych podlegających urzędowaniu w myśl najw. pat. z dnia 5. lipca 1853., tudzież wszystkich spraw indemnizacyjnych tyczących się dóbr Rostoki dolne w myśl §. 33. min. rozp. z dnia 31. października 1857. i w myśl §. 151. min. rozp. z dnia 4. października 1850. w przeciągu 90 dni licząc od dnia trzeciego umieszczenia niniejszego obwieszczenia w dzienniku urzędowym Gazety lwowskiej obrali wspólnego pełnomocnika, który zaopatrzony w pełnomocnictwo szczegółowo do powyższych spraw wystawione i przez wszystkich współwłaścicieli lub wrazie ich małoletności, przez tychże opiekunów podpisane, przed powyższym terminem u podpisanej komisyi zgłosić się ma, gdyż w przeciwnym razie dotycząca rozprawa prawomocnie się odbędzie z p. Hieronimem Romerem, właścicielem dóbr Markowce i Dudyńce, którego w myśl §. 36 powyższego min. rozp. z dnia 31. października 1857. równocześnie zamianowano do tych spraw kuratorem wszystkich tychże dóbr współwłaścicieli.

Z c. k. II. komisyi miejscowej
do spraw serwitutowych i indemnizacyjnych
w Sanoku dnia 9. stycznia 1871.

(222 1–3) **E d y k t.**

Nr. 11. C. k. komisya miejscowa Sanocka do spraw wykupu i regulacyi ciężarów gruntowych zawiadamia niniejszem edyktem Władysława Porębalskiego, iż gminy Kotów i Rudawka położone w powiecie Bireckim zgłosiły prawa służebne, wedle patentu ces. z dnia 5. lipca 1853. r. wykupowi lub uporządkowaniu podlegające przeciw państwu Kotów i Rudawka, które własność Władysława Porębalskiego i Jana Porębalskiego stanowią; a w skutek tego dzień do rozprawy w myśli powołanego ces. patentu, na 10. maja 1871. o godzinie 9tej przed południem ustanowiony został.

Gdy współwłaściciel tych dóbr Władysław Porębalski z życia i miejsca pobytu swego nie jest wiadomy, przeto c. k. komisya ustanawia niniejszem na podstawie §§. 33. i 36. rozp. minist. z dnia 31. października 1857. celem zastępywania tegoż, z życia i pobytu niewiadmego Władysława Porębalskiego i w danym razie spadkobierców tegoż, także z życia i pobytu niewiadomych na ich koszt i niebezpieczeństwo Jana Porębalskiego prawnym zastępcą do wszystkich spraw wedle pat ces. z 5. lipca 1853. i rozp. minist. z 31. października 1857. wykupowi lub uporządkowaniu podlegających, tudzież do wszystkich spraw indemnizacyjnych w powyższych dobrach, podlegających rozprawie wedle rozp. minist. z 4. października 1850. — i tegeż Władysława Porębalskiego, a w danym razie spadkobierców lub prawnabywców tegoż wzywa, aby przed powyższym terminem razem z drugim współwłaścicielem Janem Porębalskim jednego i tego samego pełnomocnika w powyższym celu obrali, tegoż zaopatrzyli pełnomocnictwem i odpowiednią informacyą, oraz przed upływem do rozprawy ustanowionego terminu c. k. komisyi przedstawili, w przeciwnym bowiem razie dotyczące rozprawy w myśl ces. pat. z 5. lipca 1853. i rozporz. ministr. z 31. października 1857., tudzież 4. października 1850. z pomienionym z urzędu ustanowionym prawnym zastępcą państwa Kotów i Rudawka Janem Porębalskim na koszt i niebezpieczeństwo obydwóch współwłaścicieli pomienionych dóbr, prawomocnie prowadzone zostaną.

C. k. komisya serwitutowa Nr. I.
Sanok dnia 12. stycznia 1871.

(223 1–3) **E d y k t.**

Nr. 13/S C. k. komisya miejscowa do spraw wykupu lub regulacyi ciężaróow gruntowych na powiat Lisko w Sanoku ustanowiona, wzywa wszystkich tabularnych współwłaścicieli dóbr Buk, powiatu Liskiego, mianowicie wszystkich z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców ś. p. Wincentego hr. Łosia, t. j. Rozalię hr. Łosiowę, Teresę Cikowskę, Karola hr. Łosia, Balbinę Brześciańską, Feliksa hr. Łosia i Ignacego hr. Łosia, lub też w razie śmierci którego z nich tegoż równie niewiadomych spadkobierców, aby celem załatwienia wszystkich spraw serwitutowych podlegających urzędowaniu w myśl najw. pat. z dnia 5. lipca 1853., tudzież wszystkich spraw indemnizacyjnych tyczących się powyższych dóbr w myśl §. 33. min. rozp. z dnia 31. października 1857. i w myśl §. 151. min. rozp. z dnia 4 października 1850. w przeciągu 90 dni licząc od trzeciego umieszczenia niniejszego obwieszczenia w urzędowej Gazecie lwowskiej, obrali wspólnego pełnomocnika, który zaopatrzony w pełnomocnictwo umyślnie do powyższych spraw wystawione i przez wszystkich współwłaścicieli, a w razie ich małoletności przez tychże opiekunów podpisane, u podpisanej komisyi zgłosić się ma, gdyż w przeciwnym razie dotycząca rozprawa prawomocnie się odbędzie z p. Feliksem Czarnek, rządcą dóbr w Rajskiem, którego w myśl §. 36. pow. min. rozp. z dnia 31. października 1857. równocześnie zamianowano do tych spraw kuratorem wszystkich tychże dóbr współwłaścicieli.

Z c. k. II. komisyi miejscowej
do spraw serwitutowych i indemnizacyjnych
w Sanoku dnia 9. stycznia 1871.

(224 1 3) **Obwieszczenie.**

L. 1155. Od 1go lutego 1871 będzie obiegać codzień jazda posłańcza Komańcza, Mezölaborz z połączeniem z codzienną jazdą Sanok-Komańcza i Mezölaborz, Homonna, Czertesz zamiast cztery razy w tygodniu z zatrzymaniem dawniejszego porządku obiegu.

C. k. kraj. Dyrekcya poczt.

Lwów dnia 20. stycznia 1871.

Kundmachung.

Nr. 1155. Vom 1ten Februar 1871 werden die bisher 4mal wöchentlichen Botenfahrten Komańcza, Mezölaborz Anschluß an die bereits täglichen Fahrten Sanok, Komańcza und Mezelaborz, Homonna, Czertesz mit Beibehaltung ihrer dermaligen Cursordnung auf tägliche vermehrt.

K. k. galiz Post-Direktion.

Lemberg am 20 Jänner 1871.

(225 1–3) **E d i k t.**

Nr. 24808. Vom Krakauer k. k. Landesgerichte für Civilsachen wird hiemit bekannt gemacht, daß für die Concursmasse des M. Rosenbaum über Vorschlag der Gläubiger der Hr. Advocat Dr. Ferdinand Wilkosz als Verwalter der Concursmasse M Rosenbaum bestätigt und zu dessen Stellvertreter wird der Herr Advocat Dr. Ladislaus Markiewicz bestellt.

Krakau, am 30. December 1870.

(226 1–3) **E d y k t.**

L. 47. C. k. sąd powiatowy w Frysztaku podaje do powszechnej wiadomości, że w depozycie tegoż cywilnym leży:

1. dla sukcesorów po Feliksie Godaczewskim kwit c. k. kasy dla umorzenia długów państwa z 22. lutego 1849 Nr. 1252 na 124 złr. 5 kr. mon. konw. w roku 1839 i
2. kwota 4 zł. 7 kr. w. a. gotówką w r. 1829 dla sukcesorów Grzegorza Giebułtowskiego w depozycie sądowym byłego sądu szlacheckiego w Tarnowie złożone.

Wzywa zatem osoby interesowane, aby się w przeciągu jednego roku z prawami swojemi do kwot tych wykazały, ile takowe jako przepadłe Wysokiemu Skarbowi państwa uznane i dotyczącym kasom wypłacone zostaną.

Frysztak, dnia 6. stycznia 1871.

(227 1–3) **E d y k t.**

Nr 2216 C. k. sąd powiatowy w Peczyniżynie niniejszym wiadomo czyni, iż na prośbę p Jana Kleskiego z dnia 14. czerwca 1870. do l. 2216 na zaspokojenie dobrowolnie ugodzonej kwoty 159 złr. w. aust. i kosztami egzekucyjnemi w ilości 2 złr. 80 ct. i teraźniejszemi kosztami w ilości 11 złr. wal. aust przymusowa sprzedaż gospodarstwa wiejskiego w Werbiążu wyżnym pod nr. kons. 40 położonego, do egzekuta Jakuba Kowalczuka należącego w granicach przez niego faktycznie posiadanego w trzech terminach, t j dnia 15. lutego, 16 marca i dnia 20. kwietnia 1871. każdą nazą o 10tej godzinie rano w tutejszym c. k. sądzie się odbędzie z tem, że przy pierwszych dwóch terminach to gospodartstwo li tylko nad, lub przynajmniej za cenę szacunkową — zaś na trzeciem terminie niżej ceny szacunkowej sprzedanem będzie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 217 złr. w. a., podług której to sumy wadjum 10 proc. ceny szacunkowej w gotówce ma być złożone.

Dalsze warunki z aktem oszacowania mogą być w tutejszej registraturze przejrzane.

O tej licytacyi chęć mający kupujący, jakoteż obie strony sporne zamiadamia się

C. k sąd powiatowy
Peczyniżyn 3 grudnia 1870.

(228 1–3) **E d y k t.**

Nr. 4177/M. C. k. sąd powiatowy w Peczyniżynie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie należytości Borucha Krauthamera w kwocie 33 złr. 60 ct wal. aust., tudzież kosztów egzekucyjnych 99 ct., 2 złr. 44 ct., 2 złr. 84 ct, 6 złr. 61 ct., 1 złr. 4 ct. i 7 złr. 4 ct. wal. aust. jakoteż teraźniejszych kosztów w kwocie 7 złr. 72 ct. wal. aust., publiczna licytacya gospodarstwa gruntowego w Kluczowie wielkim pod Nr. 264 położonego, do Hrycia Zaguruka należącego, się dopuszcza, i w tym celu trzy termina, t. j. dnia 15. lutego, 16. marca i 21. kwietnia 1871. o godzinie 10tej rano, w tutejszym c. k. sądzie wyznacza się z tem, iż to gospodarstwo na pierwszym i drugim terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową 100 złr. wal. aust., zaś na trzecim terminie niżej ceny szacunkowej podług warunków licytacyjnych w tutejszym c. k. sądzie przeglądnąć mogących sprzedanem będzie.

O czem chęć kupujących z tem się zawiadamia, iż 10% wadium od powyższej sumy szacunkowej przed rozpoczęciem tej licytacyi w tutejszym c. k. sądzie złożyć mają, które najwięcej ofiarującemu do ceny kupna wrachowanem będzie.

Peczyniżyn dnia 23. grudnia 1870.

(243 1–3) **O b w i e s z c z e n i e.**

L. 607-R. s. k. W myśl §. 22 rozporz. Jego Ekscelencyi pana ministra wyznań i oświecenia z dnia 1go grudnia 1870 (Dz. ust kr. Nr. 94) wydanego na mocy najwyższego upoważnienia z dnia 28go listopada 1870 (Dz. ust państwa Nr. 48) zarządza się wybory do Rad szkolnych okręgowych, które mają być przeprowadzone najdalej do ostatniego lutego b. r.

Odnośnie do powtórnego rozporządzenia otrzymują równocześnie wezwanie tak Przewielebne Konsystorze do przedstawienia swych reprezentantów, jak c. k. Starostowie, urzędujący w siedzibach przyszłych Rad szkolnych okręgowych, do przeprowadzenia wyboru reprezentantów innych wyznań, liczących więcej niż 2000 dusz w okręgu szkolnym, w wyśl ustępu b), tudzież do przeprowadzenia wyboru reprezentantów stanu nauczycielskiego, w myśl ustępu c) rozporządzenia tego. Dla tych ostatnich wyborów, które odbywać się mają w siedzibach przyszłych Rad szkolnych okręgowych wyznacza się termin na 25. lutego b. r. dla wszystkich okręgów, do czgo uprawnieni nauczyciele z osobna zostaną wezwani.

Również wzywa się wszystkie Rady powiatowe do wyboru swych delegatów w myśl ustępu d) powołanego rozporządzenia.

Według §. 26 mają wybrani reprezentanci przedstawieni być do zatwierdzenia Rady szkolnej krajowej.

Co podaje się do publicznej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 20. stycznia 1871.

(212 2–3) **E d y k t.**

L. 6530. Ces. kr. sąd powiatowy w Kołomyi niniejszym obwieszcza, że Zelig Lux w Kołomyi przeciw Gustawowi Modrzejowskiemn dyrektorowi teatru niewiadomego pobytu o zapłacenie sumy 379 złr. w. a. pod dniem 28. listopada 1870 do l. 6530 pozew wytoczył, i pomoc tutejszego sądu zawezwał; i że skutkiem tego do rozprawy termin na dzień 7. marca 1871 o 10tej godzinie rano wyznaczony; tudzież dla nieobecnego Gustawa Modrzejowskiego kurator w osobie p. ad. kraj. dr. Rascha a jako tegoż zastępca adwokat Dobrucki został ustanowiony.

Wzywa się tedy p. Gustawa Modrzejowskiego, ażeby rzeczonemu kuratorowi odnośną informacyę udzielił, lub nazwał sądowi innego zastępcę przez siebie ustanowionego, ile że z zaniedbania wskazanych sobie kroków, wynikające niemiłe skutki tylko sobie samemu będzie miał przypisać.

C. k. sąd powiatowy.

Kołomyja dnia 1. grudnia 1870.

(215 2–3) **E d y k t.**

L. 3333. C. k. sąd powiatowy w Żurawnie wzywa niniejszem Wiktę z Majewiczów Jaremowę z miesca pobytu niewiadomą, aby oświadczenie swe do spadku Wojciecha Błatkiewicza zmarłego w Rudzie dnia 8. lipca 1845 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli wniosła w tymże sądzie w przeciągu jednego roku tem pewniej, gdyż inaczej przeprowadzi się pertraktacyę spadku w mowie będąeego z spadkobiercami, którzy się zgłosili do niego i z kuratorem ustanowionym dla nieobecnej Wikty z Majewiczów Jaremowej w osobie Wojciecha Ferenza.

Żurawno, dnia 16. stycznia 1871.

(217 2–3) **E d y k t.**

L. 6605. C. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Jędrzeja Wielogłowskiego, a w razie śmierci jego z imienia i pobytu niewiadomych spadkobierców, że przeciw niemu i przeciw nieobjętej masie ś. p. Onufrego Wielogłowskiego pod dniem 30. grudnia 1870 l. 6605 powodowie Roman Reklewski, Wincenty bar. Gostkowski, Leokadya z Dunikowskich bar. Gostkowska, Antonina Walter, Wilhelmina Stalberger, Karol Stalberger, Maryanna Paszyc II. Stobnicka, Cecylia Racieska, Aleksander Gadomski, spadkobiercy Jozafata Klemensa Gadomskiego w zastępstwie Klary Racieskiej i spadkobiercy Anny Głębockiej w zastępstwie Seweryna Głębockiego wnieśli pozew o przyznanie powodom prawa własności części dóbr Swidnik z przyn. intabulowanie ich jako właścicieli tych części w stanie czynnym, tudzież o przyznanie im części kapitału indemnizacyjnego tych dóbr, w załatwieniu którego termin do ustnej rozprawy na dzień 22go marca 1871 o godzinie 10. przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Jędrzeja Wielogłowskiego, tudzież na wypadek jego już nastąpionej śmierci imienia i miejsca pobytu jego spadkobierców sądowi nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd w celu zastępywania pozwanego a względnie jego sukcesorów na koszt i niebezpieczeńtwo ich tutejszego adwok. p. Dra. Jana Jarosza kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, dnia 13. stycznia 1871.

(214 2—3) **Ogłoszenie**.

L. 116. C. k. sąd powiatowy uznał Józeja Süssla pensyonowanego uktuaryusza powiatowego w Majdanie zamieszkałego za obłąkanego i stawiając go zatem pod kuratelę, dodaje mu za kuratora p. Anteniego Rudzkiego z Radomyśla, co podaje się do publicznej wiadomości.

Tarnobrzeg, dnia 19. stycznia 1871.

(237 2—3) **Ogłoszenie konkursu**.

L. 48.803 z r. 1870. Opróżnioną jest posada kontrolora wyższego urzędu cłowego przy c. k. głównym urzędzie cłowym w Krakowie w IX. klasie dyet, z roczną płacą 1200 złr. wal austr. i z obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej w tej samej kwocie.

Ubiegający się o tę posadę, mają swe podania zaopatrzone w wykazy dokładnej znajomości języków krajowych, tudzież złożonego z dobrym postępem egzaminu z znawstwa towarów i postępowania cłowego, w przeciągu czternastu dni wnieść do c. k. powiatowej dyrekcyi skarbu w Krakowie.

Lwów dnia 13. stycznia 1871.

Concurs-Kundmachung.

Zu besetzen ist: Eine Oberamts-Controllorsstelle bei dem k. k. Haupt-Zollamte in Krakau in der IX. Diätenclasse mit dem Gehalte jährlichen **1200** fl. öst. Währ. und gleicher Cautionspflicht.

Die Gesuche sind, insbesondere unter Nachweisung der vollkommenen Kenntniß der Landessprachen und der mit gutem Erfolge abgelegten Prüfung aus der Waarenkunde und dem Zollverfahren binnen vierzehn Tagen bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau einzubringen.

Lemberg am **13.** Jänner 1871.

(207 3—3) **Kundmachung.**

Nr. 2839. Vom k. k. Bezirksgerichte in Husiatyn wird hiemit kundgemacht, daß über Ansuchen des Hrn. Moriz Blauer als Cessionär des Herrn Sigmund Jarzymowski zur Hereinbringung der wider Abraham Salamon Weissmann ersiegten Forderung pr. 210 fl. in klingender Silbermünze sammt 4%tigen vom 13. September 1855 laufenden Zinsen, dann der bereits zugesprochenen Gerichts- und Executionskosten pr. 20 fl, 5 fl 48 kr. und 7 fl. 80 kr. öst. W. und endlich der gegenwärtigen Executionskosten pr. 10 fl. 76½ kr. die executive öffentliche Feilbietung der dem Schuldner Abraham Salamon Weismann rücksichtlich dessen Nachlaßmasse gehörigen in Husiatyn sub CNr 73 gehörigen Realität hiergericht in drei Terminen, und zwar: am 13ten Februar, am 13. März und 19ten April 1871, jedesmal um 10 Uhr Vormittags abgehalten, und daß diese Realität bei den zwei ersten Terminen nur um, oder über den Schätzungswerth, bei dem dritten Termine aber auch unter demselben, jedoch nur um einen zur Deckung intabulirten dermaligen Schuldner sammt Nebengebühren hinreichenden Betrag hintangegeben werden wird.

Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth pr. 3289 fl. 86 kr. öst. W. angenommen und das zu erlegende Vadium mit 329 fl. öst. W. festgesetzt.

Die übrigen Feilbeithungsbedingnisse, sowie der Schätzungsact und Gläubigerauszug können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Husiatyn, den 10. December 1870.

(208 3—3) **Ogłoszenie**.

L. 2336. C k. sąd powiatowy w Skawinie podaje niniejszem do wia domości, że pod dniem 28 października 1870 do l. 2336 wniósł Jędrzej Dubiel pozew o uznanie Karola Dubiel podoficera c. k. 20. pułku piechoty zaginionego od czasu wojny roku 1866 za zmarłego, a to celem przeprowadzenia spadku po tymże.

W skutek tego pozwu wyznaczono termin do rozprawy ustnej na dzień 14. lipca 1871 o godzinie 9tej przed południem w tymże sądzie.

Wzywa się zatem Karola Dubiel, by do tego czasu o swoim życiu i miejscu pobytu tutejszemu sądowi dał znać, gdyż po upływie tego terminu sąd do uznania go za umarłego przystąpi.

Za kuratora ad actum dla tegoż Karola Dubiel ustanowiony został pan Maksymilian Hawełka ze Skawiny.

Z c. k. sądu powiatowego.

Skawina, dnia 30. grudnia 1870.

(209 3—3) **Obwieszczenie**.

L. 1759. C k. sąd powiatowy w Brzostku czyni niniejszem wiadomo, iż włościanin Franciszek Liszka w Sowinie dnia 2. kwietnia 1869 z pozostawieniem kodycyllu pomarł.

Gdy do tego spadku między innemi spadkobiercami Petronela Lazarowicz z mocy ustawniczego porządku dziedziczenia jest powołana, a jej teraźniejszy pobyt sądowi wiadomym nie jest — przeto dla niej sąd ustanawia Józefa Liszkę i z miejsca pobytu niewiadomą spadkobierczynię wzywa by w przeciągu roku licząc od dnia niniejszego edyktu do objęcia spadku się zgłosiła, bowiem w przeciwnym razie postępowanie spadkowe z zgłoszonemi spadkobiercami i z kuratorem Józefem Liszką przeprowadzone i przyznane zostanie.

C. k. sąd powiatowy

Brzostek dnia 3. listopada 1870.

(187 3—3) **E d y k t**.

L. 23953. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia pana Franciszka Kotulińskiego z miejsca pobytu niewiadomego, że dnia 7go grudnia 1870 do l. 23953 wytoczył p. Hermann Griffel przeciwko ni mu, tudzież przeciwko Antoniemu Kotulińskiemu i gminie miasta Krakowa pozew o zniesienie wspólności realności pod l. 101 dz. VIII. (L. 162 gm. VI.) w Krakowie położonej, tudzież o ustanowienie zarządcy.

Niewiadomemu z miejsca pobytu c. k. sąd krajowy ustanawia kuratora w osobie pana adwokata Dra. Mochnackiego z zastępstwem p. adwokata Schaetzla na jego koszt i niebezpieczeństwo wzywa pana Franciszka Kotulińskiego, aby kuratorowi owemu dowody swoje komunikował lub innego pełnomocnika sądowi wskazał, gdyż inaczej spór z kuratorem przeprowadzony zostanie.

Kraków, dnia 13. grudnia 1870.

(188 3—3) **E d y k t**.

L. 22267. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości publicznej, iż na zaspokojenie pretensyi wekslowej Abrahama Lacka w kwocie 1000 zł. w. a. z przyn. odbędzie się w c. k. sądzie krajowym w Krakowie egzekucyjna sprzedaż $^{1}/_{12}$ części realności pod liczbą 174 Dz. I.-269 Gm III. w Krakowie położonej, Rajmunda Zawadzkiego własnej, na dniu 8. lutego 1871 i na dniu 24. lutego 1871, każdocześnie o godzinie 10. rano pod następującemi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa $^{1}/_{12}$ części realności pod l. 174 Dz. I. - 269 Gm. III. w Krakowie położonej, w kwocie 2388 zł. 58½ kr. wal. austr.

2. Każdy chęć kupienia mający winien będzie przed rozpoczęciem licytacyi złożyć na ręce komisyi licytacyjnej dziesiątą część ceny wywołania w okrągłej kwocie 239 zł. jako wadyum w gotówce, lub też w c. k. austryackich obligacyach długu państwa, albo w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego galicyjskiego z kuponami według kursu, jaki w Gazecie Krakowskiej „Kraj", którą chęć kupna mający do aktu licytacyi załączyć będzie obowiązany, na dniu licytacyi będą miały, jednakże nie wyżej nominalnej wartości.

Resztę warunków licytacyjnych, wykaz hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze c. k. sądu krajowego w Krakowie.

Na powyższych terminach $^{1}/_{12}$ część realności powyższej tylko za cenę szacunkową lub powyżej takowej będzie sprzedaną.

O czem otrzymują zawiadomienie wierzyciele hipoteczni z miejsca pobytu wiadomi do rąk własnych, wierzyciele zaś, którzyby ze swemi prawami weszli do hipoteki już po dn. 21. paźdz. 1870 lub którymby uchwała niniejsza z jakiejkolwiek przyczyny przed pierwszym terminem licytacyjnym doręczoną być nie mogła, do rąk ustanowionego kuratora p. adwokata Dra. Wilkosza, któremu za zastępcę p. adwokat Dr. Kaufmann dodanym został.

Kraków dnia 20. grudnia 1870.

(189 3—3) **E d y k t**.

L. 10060. C. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem Bera Kramrisch, że przeciw Leibie Kramrisch i temuż Berowi Kramrisch o zwrócenie grabieżnie opisanych 50 sztuk towarów wełnianych w naturze lub złożenie wartości tychże 440 tal. pr. Dawid Tennenbaum pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 6. marca 1871 o godzinie 10tej przed południem wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego Bera Kramrischa jest niewiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępywania pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dra. Heynego z substytucyą p. adwokata Dra. Billeta za kuratora nieobecnemu ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanego, aby w wyż oznaczonym czasie albo sam się zgłosił, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lnb wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi tutejszemu doniósł, w ogóle zaś aby wszystkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodwego

Złoczów, dnia 31. grudnia 1870.

(192 3—3) **E d y k t**.

L. 4388. C. k. sąd powiatowy wiadomo czyni, iż na żądanie p Antoniny Sznejderowej celem zaspokojenia przyznanej jej przeciw Janowi Szajnie sumy 2700 zł. z odsetkami 18proc. od dnia 17go marca 1870 bieżącemi i kosztami w kwocie 5 zł. 87 kr. 10 zł. 32 kr., 6 zł. 2 kr., 12 zł. 32 kr. i 8 zł. 2 kr. w. a. publiczna sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod l. 115 w Lubeni położonego, z domu mieszkalnego, do którego młyn jeszcze nieukończony jest przybudowanym, stajni z szopą i szpichlerza, tudzież 17½ morgów pola wedle nowego rozmiaru się składającego, w trzech terminach, mianowicie: 28. lutego, 15. i 30. marca 1871, każdą razą o godzinie 10. rano w tutejszym sądzie pod następującemi warunkami przedsięwziętą będzie.

1. Za cenę wywoławczą wyznacza się cenę szacunkową w kwocie 2500 zł. i gospodarstwo rzeczone w pierwszych dwóch terminach niżej ceny szacunkowej sprzedane nie będzie.

2. Każdy chęć kupienia mający złoży do rąk komisyi licytacyą kierującej jako wadyum kwotę 250 zł. w. a., t. j. 10procent ceny wywołania w gotówce albo w papierach rządowych lub publicznych listach zastawnych kurs na giełdzie lwowskiej mających, w wartości kursu w ostatnim numerze Gazety lwowskiej wyszczególnionego

3. Po ukończeniu licytacyi wadyum najwięcej ofiarującego zatrzymane, innych zaś licytujących zwrócone zostanie.

4. W 30tu dniach po prawomocności przyjęcia aktu licytacyjnego do wiadomości sądowej winien nabywca całą cenę kupna, w którą się i wadyum w gotówce złożone wliczy do depozytu sądowego złożyć, poczem wydanym mu będzie na żądanie dekret własności i nastąpi oddanie w fizyczne posiadanie kupionego gospodarstwa gruntowego pod Nr. k. 115 w Lubeni położonego.

Bliższe warunki licytacyi, tudzież akt przymusowego zajęcia i oszacowania w registraturze tutejszego sądu przejrzane być mogą.

Tyczyn, dnia 17. stycznia 1871.

(220 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 50359. Opróżnioną jest posada jednego assystenta przy urzędach cłowych w Galicyi w XII. klasie dyet z roczną płacą 500 złr. w. a.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania zaopatrzone w wykazy potrzebnego uzdolnienia i dokładnej znajomości języków krajowych w przeciągu trzech tygodni wnieść do c k. krajowej dyrekcyi skarbu.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 13. stycznia 1871.

(183 3—3) **E d y k t**.

L. 23124. C. k. sąd krajowy krakowski dla spraw cywilnych podaje do powszechnej wiadomości, iż konkurs na majątek Natana i Fani czyli Fradel Holzapfłów uchwałą tutejszo sądową z dnia 17. listopada 1870 do l. 20797 otworzony w myśl §§. 154 i 66 ust. konk. zniesiony został.

Kraków dnia 19. grudnia 1870.

(198 3—3) **E d y k t**.

L 38. C. k. sąd powiatowy w Dobczycach wzywa spadkobierców i wierzycieli Franciszka Lasockiego, wychodźcy z królestwa polskiego pochodzącego, ostatnie zamieszkanie w Dobczycach mającego, w Krakowie w dniu 25. września 1870 zmarłego, aby się w terminie dni 60 z prawami swemi do dotyczącej masy spadkowej w tutejszym sądzie tem pewniej zgłosili, że po upływie zakreślonego powyżej terminu przepis §. 139 ces patentu z dnia 9. sierpnia 1854 zastosowanym będzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dobczyce dnia 13. stycznia 1871.

DONIESIENIA PRYWATNE.

Z drukarni E. Winiarza.